

Verhalen van den Bompa

Verhalen van den

Bompa

Schrijver: Marcel Schenk

Coverontwerp: De Kids

ISBN:

© Marcel Schenk

De avonturen van

Poepie

De Scheet

En zijn vrienden

Poepie de Scheet en zijn vriendinnetje Protje.

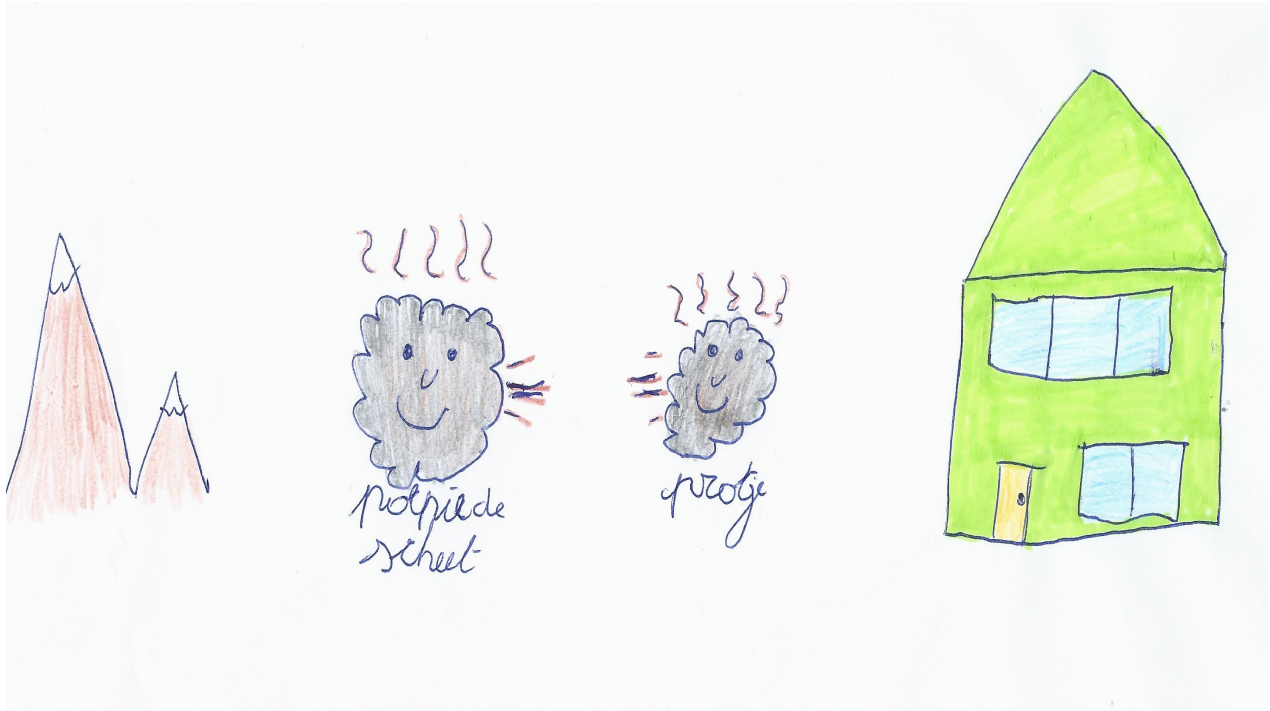
Ik ga hier enkele verhalen vertellen over Poepie de Scheet en zijn klein vriendinnetje Protje.

Maar voor ik aan het verhaal begin, moeten jullie enkele dingen leren over het leven van een scheet. Er zijn echt heel weinig mensen die hier iets van kennen, dus let maar goed op.

De meeste mensen kennen maar twee soorten scheten, klinkers en stille. En dat is helemaal verkeerd, want klinkers en stille scheten zijn eigenlijk hetzelfde, het geluid is iets dat de mensen er zelf bij doen.

Er zijn dus twee soorten en enkele speciale soortjes die niet zo dikwijls voorkomen. Maar eerst vertel ik nog iets over het begin en het einde van hun leven.

Een scheet heeft een heel bijzonder leven. Hij moet elke dag opnieuw worden gelaten, want als dat niet gebeurt, is hij dood. Er zijn gevallen bekend van scheten die het twee en soms zelfs drie dagen hebben uitgehouden. Dat zijn echter uitzonderingen, waarvan we hier niets meer zullen horen. Maar om elke dag opnieuw te kunnen worden gelaten, is het nodig dat ze 's nachts ergens in een huis binnen geraken in de buurt van een mens die hen kan laten. Het speelt geen enkele rol of ze door kinderen of grote mensen worden gelaten, ééns gelaten kunnen ze er gemakkelijk weer een dagje tegen. Daarom is het elke avond een zoektocht naar een goed plaatsje. En hier hebben we meteen het grote onderscheid tussen de twee soorten scheten. Er zijn namelijk huis-scheten, die elke dag naar dezelfde mens terugkeren om 's morgens opnieuw te worden gelaten, maar er zijn ook trek-scheten, die

elke dag ergens anders onderdak zoeken en die dus een heel avontuurlijk leven hebben.

De mensen denken ook dat scheten langzaam verdwijnen omdat ze ze niet meer kunnen ruiken, maar dat is ook verkeerd. Zo gauw als een scheet is gelaten,

gaat hij op zoek naar de buitenlucht en naar een plaats waar veel scheten samenkomen om de dag door te brengen. Die plaatsen liggen meestal in de buurt van WC's of van plaatsen in een wei waar de koeien gaan drinken. In die buurten ruikt ge ze natuurlijk nog wel. En tegen de avond aan gaan de huis-scheten terug naar hun gewone plaats en de trek-scheten gaan op zoek naar een plekje om de nacht door te brengen.

In ons verhaal is Poepie een trek-scheet, Protje is een huis-scheet.

Er is nog een kleine soort waarover iets speciaals te zeggen is, dat is de Lift-scheet. Lift-scheten worden in deze wereld niet graag gezien. Iemand die hem laat, doet meestal of hij het niet gedaan heeft en zegt meestal zelfs niet pardon. Ze blijven ook heel lang ruiken in de lift en dat heeft een heel speciale reden. Een lift gaat veel op en neer en daardoor vinden lift-scheten de uitgang van de lift niet zo snel. En tegen dat ze hem gevonden hebben, gaat de deur van de lift al weer toe en begint het op en neer gaan opnieuw. Daardoor blijven lift-scheten dikwijls heel de dag opgesloten en veel van hen geraken niet meer buiten om iemand te zoeken die hen opnieuw kan laten.

En dan is er nog een soort scheet, en dat is de scheet waar een beetje bij is. Daarover ga ik u niets vertellen want dan zou dit verhaaltje te vies worden. En we moeten het proper houden vind ik.

Nog iets wat je moet weten: wij mensen kunnen scheten niet zien maar zij kunnen ons wel zien. En hoe bewegen ze? Ze stappen, lopen of vliegen niet, ze zweven ongeveer een meter hoog. Ze kunnen dus overal komen waar wij ook kunnen komen, maar kunnen niet door of over muren en huizen vliegen.

Zo, nu weten jullie het voornaamste over Poepie, Protje en de andere scheten en kunnen jullie het verhaal veel beter begrijpen.

Hoe Poepie Protje heeft ontmoet.

Poepie was al heel de tijd een echte losbol. Hij werd iedere morgen ergens anders gelaten en zweefde dan de hele voormiddag rond, van de ene bijeenkomst naar de andere. In de namiddag zweefde hij dan weer een eindje weg, om ergens anders een plaatsje te gaan zoeken waar hij de volgende dag weer kon worden gelaten. Ik heb trouwens nog niet verteld dat scheten aan de buitenkant van een huis kunnen zien of er voor hen nog plaats is voor de nacht, zodat ze geen tijd moeten verspelen om een mens te zoeken die hen kan laten.